

25 Μαΐου 2014

Εφαρμογές και δυνατότητες της παρεμβατικής γονιμοποίησης

/ [Πεμπουσία](#)

Image not found or type unknown

Συνεχίζοντας την παρουσίαση της μελέτης της Χαρίκλειας Φωτοπούλου, καθηγήτριας Μ.Ε. - θεολόγου, εξετάζουμε τις εφαρμογές της παρεμβατικής γονιμοποίησης, καθώς επίσης και τις δυνατότητες που αυτή παρέχει.

Στις αρχές του 21^{ου} αιώνα ακούγονται φωνές, που θέλουν τις τεχνικές με τις οποίες επιτυγχάνεται γονιμοποίηση κατόπιν εργαστηριακής επεξεργασίας γαμετών ή εμβρύων, μέσο προώθησης της νοσηρότητας, αφού δίνουν τη δυνατότητα τεκνοποίησης σε ανθρώπους που φυσιολογικά δε θα έδιναν απογόνους με κίνδυνο να μεταδοθούν στους απογόνους τους ασθένειες, οι οποίες ενδεχομένως σχετίζονται με ένα συγκεκριμένο πρόβλημα στη γονιμότητα. Όμως, οι φωνές αυτές δεν έχουν καταφέρει να σταθούν εμπόδιο στην κατά πλειοψηφία αναγνώριση των εν λόγω τεχνικών ως μια εκδήλωση της ανθρώπινης ευφυΐας, η οποία προσπαθεί κάθε φορά ν' αντιμετωπίζει τις φυσικές δοκιμασίες αλλά και στην αποδοχή της προσφυγής σ' αυτές ως θεμελιώδες δικαίωμα συνδεδεμένο με την ανάπτυξη και την προστασία της ανθρώπινης προσωπικότητας. Κι επιπλέον, δεν έχουν καταφέρει να εμποδίσουν τις εφαρμογές και τους συνδυασμούς που έχουν πέρα από την εφαρμογή για επίτευξη κύησης σ' ένα υπογόνιμο ζευγάρι[1].

Έτσι, σήμερα εκτός από την εφαρμογή των παρεμβατικών αναπαραγωγικών τεχνικών για επίτευξη κύησης σ' ένα υπογόνιμο ζεύγος με χρήση δικών του γαμετών υπάρχουν οι ακόλουθες εφαρμογές και οι ακόλουθοι συνδυασμοί αυτών:

Παρένθετη μητρότητα

Η πρακτική της παρένθετης μητρότητας, γνωστή και ως μέθοδος υποδοχής, συνδυάζεται με τις τεχνικές παρεμβατικής γονιμοποίησης και εφαρμόζεται, όταν η γυναίκα αδυνατεί να κυοφορήσει[2]. Πρόκειται για μια πρακτική κατά την οποία μια άλλη γυναίκα αναλαμβάνει να κυοφορήσει στη θέση της γυναίκας, που για ιατρικούς και μόνο λόγους αδυνατεί να κυοφορήσει έμβρυο, το οποίο μεταφέρθηκε στη μήτρα της μετά από in vitro γονιμοποίηση γεννητικού υλικού του ζεύγους ή τρίτων προσώπων, ωαρίου της γυναίκας που επιθυμεί ν' αποκτήσει παιδί με σπέρμα δότη ή σπέρματος του συντρόφου με ωάριο δότριας[3] με την προϋπόθεση να παραιτηθεί μετά τη γέννηση των δικαιωμάτων της επί του παιδιού και να το παραδώσει προς ανατροφή σ' αυτούς, που προορίζονται να γίνουν γονείς[4]. Η παρένθετη μητρότητα με τη νέα της μορφή θεμελιώνεται στην αντίληψη ότι η ανθρώπινη αναπαραγωγή είναι διαδικασία μηχανιστική που μπορεί να κατατμηθεί και να πραγματοποιηθεί τμηματικά από περισσότερα του ενός πρόσωπα[5]. Επίσης, συνυπάρχει με την παραδοσιακή μορφή κατά την οποία η παρένθετη μητέρα μένει έγκυος στο δικό της βιολογικό παιδί με τον όρο αμέσως μετά τη γέννηση να παραιτηθεί από το παιδί της και να παραχωρήσει την ανατροφή του σε άλλα πρόσωπα[6], καθώς και με το ενδεχόμενο αντικατάστασής της από την εκτός του ανθρώπινου οργανισμού ανάπτυξη του εμβρύου[7]. Αποτελεί δε μια πράξη ανιδιοτέλειας, φιλαλληλίας και αληθινού αλτρουισμού, όταν δεν συνδέεται με ανταλλάγματα. Αυτός είναι και ο λόγος που η κυοφόρος μητέρα είναι συνήθως

φίλη ή συγγενής της γυναίκας, η οποία εκ φύσεως αδυνατεί να κυοφορήσει[8]. Ταυτόχρονα, εξακολουθεί να διχάζει επιστήμονες, γυναίκες, εκπροσώπους χριστιανικών ομολογιών και θρησκειών. Ορισμένοι τάσσονται θετικά, καθώς τη θεωρούν αποδεκτή δυνατότητα άσκησης του δικαιώματος δημιουργίας οικογένειας με τους περιορισμούς και τις εγγυήσεις του νόμου[9] και αναγνωρίζουν και τις δύο μητέρες ως βιολογικές, καθώς βιολογικό σύνδεσμο με το παιδί αποτελεί η παροχή γεννητικού υλικού αλλά και η κύηση. Αντιθέτως, άλλοι τάσσονται αρνητικά, καθώς τη θεωρούν ως διάσπαση της βιολογικής μητρότητας ένεκα της διαφοράς κυοφορούσας και γυναίκας στην οποία ανήκει το ωάριο[10] και αδικία σε βάρος της κυοφορούσας μητέρας, της οποίας επιβαρύνει τις βιολογικές λειτουργίες με την κύηση αλλά και του παιδιού ένεκα της διακοπής του βιολογικού συνδέσμου, που αναπτύσσεται με την κυοφορούσα μητέρα κατά την εγκυμοσύνη[11]. Επίσης, τάσσονται αρνητικά, διότι διαβλέπουν τον κίνδυνο να μη δοθεί το παιδί μετά τη γέννηση, να μετατραπεί η γυναίκα σε «τεκνοποιητική μηχανή» ή να γίνει αντικείμενο εκμετάλλευσης μια από τις δύο γυναίκες[12] κι ακόμη να οδηγήσει σε μια νέας μορφής ταξική κοινωνία, που περιλαμβάνει αυτούς που πληρώνουν παρένθετες μητέρες κι αυτούς που αδυνατούν να πληρώσουν[13]. Ωστόσο, μετά τις επιτυχείς μεταμοσχεύσεις μήτρας σε γυναίκες που γεννήθηκαν χωρίς μήτρα ή έχασαν τη μήτρα τους λόγω ασθένειας, από τον καθηγητή Mats Brännström και την ομάδα του τα προβλήματα που προκύπτουν από τη διαδικασία της παρένθετης μητρότητας αναμένεται να ξεπεραστούν μ' έναν μελλοντικό συνδυασμό μεταμόσχευσης μήτρας και εξωσωματικής γονιμοποίησης [14].

[1] Β. Σταματάκης, *Twitter οικογενειακός προγραμματισμός: Υποβοηθούμενη αναπαραγωγή και τα ηθικά διλλήματα που προκύπτουν, διαδικτυακός τόπος: <http://www.iatro.gr/αποκατάσταση/φυσική/ιατρική/βιοηθική/1706-oikogeneiakos/programmatismos3a-yovoithoymeni-anaparagogi-kai-ta-ithika> (ανάκτηση 30-11-2012)*

[2] Α. Fullick, *ό.π.*, σελ. 40.

[3] Η. Γάτος, *Παρένθετη μητρότητα («δανεισμός» μήτρας)*, διαδικτυακός τόπος: <http://www.eliasgatos.gr/gr/index.php?option=com/content&view=article&id=31&itemid=233> (ανάκτηση 20-09-2012)

[4] Μ. Φραιδάκης, *Παρένθετη μητρότητα*, διαδικτυακός τόπος: <http://www.fertilitycrete.gr/el/> (ανάκτηση 20-09-2012)

[5] Μ. Βάντσος, *Θέματα βιοηθικής, Η θέση της ρωμαιοκαθολικής εκκλησίας, Θεσσαλονίκη 2002*, σελ.213

[6] Μ. Φραιδάκης, *Παρένθετη μητρότητα*, διαδικτυακός τόπος: <http://www.fertilitycrete.gr/el/> (ανάκτηση 20-09-2012)

[7][7] Ν. Μητσόπουλος, *Επιτεύγματα της συγχρόνου γενετικής*³, (Αθήνα 1990),

σελ. 22.

[8] Η. Γάτος, Παρένθετη μητρότητα («δανεισμός» μήτρας), διαδικτυακός τόπος:
[http://](http://www.eliasgatos.gr/gr/index.php?option=com/content&view=article&id=31&itemid=233)

www.eliasgatos.gr/gr/index.php?option=com/content&view=article&id=31&itemid=233
(ανάκτηση 20-09-2012)

[9] Σ. Σακαλάκ, ΜΗΤΕΡΑ Ή ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΑΤΟ;, διαδικτυακός τόπος:

<http://www.therevolution.gr/?cat=9> ανάκτηση 20-09-2012)

[10] Ο. Πάλλα, Δύο μητέρες, ένα παιδί, διαδικτυακός τόπος: [http://](http://www.bussinesswoman.gr/epixeirimatikotitanomik/3347-2010-12-23-11-30-50)

www.bussinesswoman.gr/epixeirimatikotitanomik/3347-2010-12-23-11-30-50

(ανάκτηση 20-09-2012)

[11] Σ. Σακαλάκ, ΜΗΤΕΡΑ Ή ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΑΤΟ;, διαδικτυακός τόπος:

<http://www.therevolution.gr/?cat=9> (ανάκτηση 20-09-2012)

[12] Ο. Πάλλα, Δύο μητέρες, ένα παιδί, διαδικτυακός τόπος:

[http://www.bussinesswoman.gr/epixeirimatikotitanomik/3347-2010-12-23-11-30-](http://www.bussinesswoman.gr/epixeirimatikotitanomik/3347-2010-12-23-11-30-50)

[50](http://www.bussinesswoman.gr/epixeirimatikotitanomik/3347-2010-12-23-11-30-50), (ανάκτηση 20-09-2012)

[13] Μ. Βάντσος, Θέματα βιοηθικής, Η θέση της ρωμαιοκαθολικής εκκλησίας, Διδακτορική Διατριβή, Θεσσαλονίκη 2002, σελ.213

[14] ΜΗΤΕΡΑ: Καινοτομίες στην εξωσωματική, διαδικτυακός τόπος:

[http://www.iatronet.gr/eidiseis-nea/perithalpsi-asfalisi/news/21526/mitera-](http://www.iatronet.gr/eidiseis-nea/perithalpsi-asfalisi/news/21526/mitera-kainotomies-stin-exsosomatiki.html)

[kainotomies-stin-exsosomatiki.html](http://www.iatronet.gr/eidiseis-nea/perithalpsi-asfalisi/news/21526/mitera-kainotomies-stin-exsosomatiki.html) (ανάκτηση 18-09-2012)